

Roku 1589 se stal profesorem na univerzitě. Od této doby se datuje jeho přátelství s pozdějším rektorem Martinem Bacháčkem. Jako studenta na univerzitě poznal Jana Campana (1572–1622) a v roce 1589 se tu také setkal s německým učencem Konrádem Rittershusiem (1560–1613), pozdějším profesorem práv na luteránské norimberské akademii v Altdorfu. Na univerzitě Adam přednášel o Aristotelově filosofii, učil klasickým jazykům, matematice a astronomii. Další jeho láskou bylo lékařství. Měl dokonce úmysl odejít do Německa a studovat tam medicínu. Ze všech těchto záměrů sešlo. Tak jako mnozí jiní učenci této doby opustil kvůli přetrvávajícímu celibátu vysokoškolských profesorů akademickou dráhu, v roce 1594 se oženil a usadil v rodné Sušici, kde se stal členem bohatého sladovnického cechu. Záhy byl zvolen cechmistrem. Kromě cechu byl od počátku činný i v obci. Již v roce 1594 se jeho jméno objevuje mezi radními. Od roku 1606 býval volen primátorem. Jako radní a primátor se staral o rozkvet města. Pozornost věnoval zvláště latinské škole, jejímž inspektorem byl volen. Pečoval o to, aby měla škola vždy nejlepší učitele a aby si udržela svou výbornou úroveň, podle které patřila k předním latinským školám v zemi. Z kolejních počtů univerzitního rektora Martina Bacháčka vysvítá, že často dostával dárky z měst za účelem, aby ustanovil na školu lepšího učitele nebo učitele, kterého si ve městech sami vybrali. Tak roku 1609 k velikonočním svátkům přinesl posel ze Sušice jeřábka a žádal, aby do sušické školy byl dosazen dříve zde působící Mistr Beňovský. Adam Rosacius, aby dosazení oblíbeného učitele bylo jistější, přidal ještě zajíce. Beňovský se však i přes uplácení rektora na školu nevrátil a byl ustanoven jako rektor v rodných Klatovech.

Adam i při své práci pro obec a cech zůstával nadále v kontaktu s učiteli své doby. Přímo v Sušici se okolo jeho osoby vytvořila humanistická společnost. Kromě toho udržoval přátelské vazby s pražskými univerzitními mistry i s mistry v Altdorfu. Do Altdorfu se v roce 1609 vypravil, aby přihlásil ke studiu na zdejší akademii svého nejstaršího syna. Na akademii nějaký čas pobyl a účastnil se zdejších přednášek. Nezapomínal však především na pražskou univerzitu. V roce 1615 v budově Karolina přednesl řeč *Oratio panegyrica*, ve které velebil českou vzdělanost. Rosaciova řeč náleží k nejlepším pracím soudobé řečnické prózy a vzbudila tehdy obecný obdiv. Adam Rosacius byl činný do pozdního stáří, které se krylo s neklidnou dobou před a po Bílé hoře. Zemřel v roce 1624.⁸

5) Tamtéž, s. 59–61.

6) Pešek, Jiří. *Pražská univerzita a městské latinské školy*. In: *Dějiny Univerzity Karlovy I. (1347/48–1622)*. Praha: Karolinum 1995, s. 219.

7) Dvorský, František (ed.). *Paměti o školách českých, listář školství českého v Čechách a na Moravě od l. 1598 do 1616 s doklady starší i pozdější doby*. Praha: F. A. Urbánek 1886, s. 4.

8) Bartošová, Jana. *Sušický rod Rosaciů z Karlsperka*. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta 2003, s. 35–48.